

žarek dobrote

11/XVI
november
2018

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Mladost iz korenin modrosti

3 ••• Teden Karitas

ETIČNA NAČELA

4 ••• Dolžnost stalnega izpopolnjevanja – skrb za sodelavce

GRADIMO DRUŽINO

5 ••• Stiske mladih družin

MLADA KARITAS

6 ••• Od ideje do projekta

LJUBEZEN JE IZNAJDLJIVA

7 ••• Prijatelja spoznaš v potrebi

NA OBISKU

8 ••• Summerjob: Ko mlade moči skupaj s Karitas gradijo novo upanje

10 ••• Ni problem, če imaš denar ... toda ...

10 ••• Ne ubijaj. Odstraniti človeško življenje ni človeško

12 ••• Trgovina z ljudmi je med nami

CELJE

13 ••• Romanje sodelavcev ŽK Šmartno ob Paki

KOPER

13 ••• Dobrodelni koncert Goriška dlan

14 ••• Letno srečanje KBBI v Vipavskem Križu

15 ••• Dobrodelnost in solidarnost

16 ••• Nove moči v Škofijski karitas Koper

16 ••• Umetniki za Karitas v Pretorski palači v Kopru

LJUBLJANA

17 ••• Kdo sem danes in kdo bom jutri

MARIBOR

18 ••• Obletnice

19 ••• Dom sv. Lenarta – Demenci prijazno okolje

MURSKA SOBOTA

20 ••• Ker nekaj pomenim!

21 ••• Karitas pomaga preživelim v Indoneziji

21 ••• Karitas v Albanijo po odgovore o migracijah

Teden Karitas: 26. 11.–2. 12. 2018

Geslo: **Mladost iz korenin modrosti**

2. 12. Nedelja Karitas

28. 11. Romanje na Ponikvo

28. 11. Klic dobrote

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

6.11. Pravno svetovanje, Celje od 10h 11h

7.11. Ustvarjalna skupina za starejše, Vrbje ob 10h

13.11. 2. srečanje mentorjev, Vrbje od 17h do 20h

14.11. Kuharska delavnica, Vrbje ob 8h

15.11. Kuharska delavnica, Vrbje ob 8h

20.11. Pravno svetovanje, Celje od 10h do 11h

24.11. Duhovna obnova za sodelavce dobredelnih skupin, Vrbje ob 9h

26.11. Dan odprtih vrat, Vrbje od 8h do 15h

27.11. Dan odprtih vrat, Vrbje od 8h do 15h

29.11. Kateheza (Nedoumljivost trpljenja), Vrbje ob 18.30

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

5.11. Srečanje Kraške, Postojnske in Vipavske DK

7.11. Srečanje DK Ilirska Bistrica

13.11. Srečanje Tolminske OK

13.11. Druženje generacij Ilirska Bistrica

13.11. Okrogla miza »Kaj je dom«, Center karitas Nova Gorica

16.11. Svečana akademija in odprte razstave Umetniki za Karitas, Dvorec Lanthieri Vipava

26.11. Srečanje vseh sodelavcev Postojnske DK

27.11. Srečanje Goriške OK

29.11. Dan odprtih vrat v Centrih Karitas

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

5.11. Sveta maša za pokojne sodelavce in dobrotnike Karitas, Žale ob 18h

4.11. Dobrodelni koncert ŽK Rovte ob 15h.

9.11. Dobrodelni koncert Skupaj na poti v športni dvorani Domžale ob 20h.

11.11. Dobrodelni koncert ŽK Šentjošt ob 15h.

16.11. Sveta maša za pokojne sodelavce Karitas na Vrhniki ob 18h.

16.11. Predavanje z naslovom: Patronažna medicinska sestra pri starostnikih v župnijskem vrtcu na Vrhniki ob 18.30.

25.11. Dobrodelni koncert ŽK Križe v OŠ Križe ob 16h.

25.11. Dobrodelna prireditev Mladi za Karitas v župniji Ljubljana – Zadobrova ob 16h.

1.12. Dobrodelni koncert Dva Novčiča v Cankarjevem domu na Vrhniki ob 18h.

2.12. Dobrodelni srečelov ŽK Škofja Loka.

NADŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

3.11. Duhovna obnova sodelavcev in prostovoljcev ŽK, Ptujška gora ob 9.30

8. in 15.11. Izobraževanje za svetovalno delo v župnijski Karitas, Predavalnica NŠK Maribor, Strossmayerjeva 15, Maribor ob 16h.

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO

14.11. Izobraževalni večer: Žalovanje kot priložnost, mag. Milena Svetlin, zakonska in družinska terapevtka, Baragov zavod ob 17h.

15.12. Adventna duhovna obnova sodelavcev Karitas, Župnijski dom Šentjerneji ob 9h.

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Tatjana Splichal •

tema meseca

MLADOST IZ KORENIN
MODROSTI

Alojzij Cvikel

V Slovarju slovenskega knjižnega jezika najdemo za modrost tudi definicijo: »je krepost, ki daje človeku spoznanje in voljnost odločati se za tisto, kar je Bogu ljubo«.

Učimo se celo življenje, da s tem širimo svoje znanje, ki zajema pridobivanje informacij, dejstev, veščin ... To pa ni dovolj. Potrebno je, da rastemo tudi v modrosti. Modrost poleg znanja združuje tudi razum, življenjske izkušnje, etične, verske in moralne vrednote. Ravno zaradi tega mi omogoča globlje in učinkovitejše razumevanje, vpogled in presojo, daje mi zmožnost svetovanja tudi v najtežjih situacijah. Modrost ni nikoli zaprta vase, je usmerjena navzven, v dobro drugega.

V knjigi Pregovorov (Prg 3,13-18) je zapisano: »Blagor človeku, ki najde modrost, možu, ki si pridobi razumnost. Kajti pridobiti njo je kakor pridobiti srebro, njen sad je boljši od zlata. Dragocenejša je kakor biseri, nobena tvoja želja ji ni enakovredna. Dolgo življenje je v njeni desnici, v njeni levici sta bogastvo in čast. Njene poti so prijetne poti, vse njene steze so mirne. Drevo življenja je tem, ki se je oprimejo, kdor se je drži, je srečen.«

Pred nami je Teden Karitas 2018, ki bo potekal pod geslom **Mladost iz korenin modrosti**.

Zakaj to geslo? Oktobra 2018 je v Rimu potekalo generalno zasedanje škofovske sinode, ki je bila tokrat posvečena mladim: »Mladi, vera in razločevanje poklicanosti«. Mladi so danes dostikrat spregledani in ubogi, ker ta svet gradi na kulturi izločevanja (zavračanja), trgovanja (imeti vedno več) in metanja v stran (zavreči). Ta logika zelo hitro potepta dostojanstvo človeka. Mladi so ves čas priklopljeni na digitalne medije, ki jih zaslužujejo in delajo pasivne ter jim posredujejo zgolj človeški in materialni pogled na svet, čas in medsebojne odnose. Mladi v sebi niso srečni in čutijo notranjo praznino ter nostalgijo po nečem izgubljenem. Na zunaj niso tako religiozni, a so odprti za resnične duhovne izkušnje.

Prvi korak je zato resnično prisluhniti mladim. Pustiti jim, da povedo svoje doživljanje, svoje strahove in bolečine. Mladi želijo začutiti, da jih jemljemo resno, da imajo svoje mesto in priložnost.

V pripravljalnem dokumentu na sinodo mladi izražajo željo, da bi našli ljudi, ki bi bili njihovi spremljevalci v človeškem in verskem zorenju, v odprtosti do

potreb drugih in v njihovem vstopanju v samostojno življenje ter prevzemanju odgovornosti. **Za mlade si je treba vzeti čas. S tem pokažemo, da jih cenimo in sprejemamo, takšne, kot so.**

Poslanstvo Karitas je, da naredimo še več, da ponudimo mladim nove možnosti za izzive, da bodo lahko dejavno sodelovali pri izgradnji družbe, ki bo bolj pravična, solidarna, bolj dialoška in bo spoštovala dostojanstvo vsakega človeka.

Vključevanje mladih v različne dejavnosti v okviru poslanstva Karitas pomeni, da tem mladim posredujemo našo karitativno držo, ki je drža sodelovanja med generacijami, kajti samo tako bodo mladi ob pomoči spremljevalcev lahko odkrivali svoje talente in se učili vodenja in prevzemanja odgovornosti.

Letošnje geslo »Mladost iz korenin modrosti« je vsem nam izziv, da spodbujamo kulturo srečevanja in kulturo dialoga. S tem se bo premagoval razkorak med mlajšimi in starejšimi. Še več, to srečevanje bo postalo priložnost, da mladi začno izstopati iz ujetosti vase in pristopati k sočloveku. Ta dialog pa bo za vse koristen. Mladim bo opora na poti do osebne zrelosti, iskanja smisla življenja in njihovega mesta tako v Cerkvi kot v družbi. Za starejše pa bo ta dialog priložnost, da modrost in izkušnje začno prenašati na mlajše, s čimer se bo začela pomladitev mreže sodelavcev Karitas, ki bo dala poslanstvu Karitas nov zagon in svežino.

Biti človek za druge, biti odprt do človeka ob meni, to mi pomaga, da svoje življenje zaživim s pogumom in veseljem. To velja tudi za mlade, katerih srce je vedno odprto za velike sanje, je pa tudi dovzetno za dobro drugih. To pa je tudi pot, na kateri bodo mladi lahko uresničili svoj življenjski načrt v iskanju sreče.

Upam, da bodo mladi v mreži Karitas lahko našli darežljive spremljevalce, ki jim bodo pomagali, da ostanejo usmerjeni v to, kar je lepo in vredno, ter ohranili svoje srce svobodno in sposobno odgovoriti na Božjo ljubezen, ki jim bo pomagala pri njihovi osebni rasti in jih naredila sposobne deliti to ljubezen drugim. •

TEDEN KARITAS

Mojca Kepic

Mesec november je tu in vse bliže je Teden Karitas z dogodki na župnijskih in škofijskih Karitas ter srečanje sodelavcev, prostovoljcev Karitas na Ponikvi in v Celju na skupnem kosilu in 28. dobrodolni koncert Klic dobrote.

V začetku novembra boste na župnijske Karitas prejeli brošure za Teden Karitas, plakate za Klic dobrote, karte za koncert ... Brošura bo vsebovala nagovore po evangeliju, prošnje za Teden Karitas, molitveno uro

in delavnice za birmanske skupine, študente ter sodelavce Karitas. Tako bo z različnimi pogledi piscev predstavila letošnje geslo »Modrost iz korenin modrosti«.

Namenjena je duhovnikom pri oblikovanju bogoslužja in srečanjih v župniji, vse nagovore pa lahko sodelavci, prostovoljci Karitas, uporabite tudi pri svojih srečanjih.

Papež Frančišek je ob začetku sinode mladih v Rimu zapisal: »*Odnosi med generacijami so področje, na katerem predsodki in stereotipi z lahkoto poženejo korenine, tako da se jih pogosto niti ne zavedamo. Mladi so v skušnjavi, da bi odrasle imeli za starokopitne; odrasli pa so v skušnjavi, da bi mlade imeli za neizkušene, da vedo, kako se obnašajo, predvsem pa, kako bi se morali obnašati.*« Prostovoljci, sodelavci drug drugega bogatimo. Skupaj se trudimo, da bomo znali v svoji okolici pri delu uresničevati bogastvo medgeneracijskega dialoga. •

Teden Karitas

26. 11.–2. 12. 2018

Sreda, 28. 11. 2018

Romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo

- ob 11h: molitev
- ob 12h: sveta maša
- ob 14h: skupno kosilo v dvorani Celjskega sejma v Celju
- ob 16h: javna generalka Klica dobrote, dvorana Golovec

Sreda, 28. 11. 2018

28. dobrodelni koncert Klic dobrote ob 20h v dvorani Golovec v Celju – z neposrednim prenosom na 1. programu TV SLO, Radiu Slovenija in Radiu Ognjišče

2. 12. 2018

Nedelja Karitas

etična načela

DOLŽNOST STALNEGA IZPOPOLNJEVANJA – SKRB ZA SODELAVCE

Sodelavci Karitas smo se pripravljani praktično usposabljanje in strokovno izobraževati, da bi bili sposobni na primeren in pravilen način opravljati svoje delo.

Karitas mora v okviru časovnih in finančnih zmožnosti sodelavcem zagotavljati potrebno izobraževanje in usposabljanje ter jih duhovno podpirati in spremljati.

Sodelavce Karitas pri njihovem delovanju vodi nestransko želja, da bi po Jezusovem zgledu služili drugim, še posebej ljudem v stiskah. Kdor želi pomagati drugim, pa mora biti tudi sam pripravljen prejemati pomoč od drugih. Zaveda se, da se človek uči in izpopolnjuje vse svoje življenje, zato se vključuje v različne programe za stalno izpopolnjevanje in skrbi za razvoj svojih sposobnosti na različnih področjih. Stalno izpopolnjevanje vključuje usposabljanja na profesionalnem področju (npr. pridobivanje novih znanj in veščin za delo) in na osebno področju (delo na sebi, osebna duhovna rast). Vsak sodelavec je najprej sam odgovoren za svoje vseživljenjsko izpopolnjevanje. Izbira programe in usposabljanja, ki jih nudi Karitas in druge organizacije, ki ga opremljajo za boljše poznavanje posameznega področja delovanja. Pridobljeno znanje na seminarjih in usposabljanjih deli s svojimi sodelavci in na ta način omogoča, da nova spoznanja obogatijo širšo skupnost.

Program stalnega izpopolnjevanja sodelavcev Karitas se razvija znotraj rodovitnega dialoga med vodstvom Karitas in sodelavci. Vsak sodelavec ima možnost, da predlaga teme in področja za nadaljnje izobraževanje. Vodstvo Karitas je odgovorno, da na podlagi potreb in želja sodelavcev pripravi program stalnega izpopolnjevanja. Pri načrtovanju stalnega izpopolnjevanja so odgovorni pozorni na konkretne aktualne izzive znotraj družbe in Cerkve.

Poleg profesionalnih izobraževanj daje Karitas veliko pozornost spodbujanju medsebojne povezanosti med sodelavci in poglobljanju na verskem področju, kar omogočajo letne duhovne obnove, romanja itd.

dr. Roman Globokar

Znanja za ravnanje ali dobro srce?

Kot študentka socialnega dela sem se pogosto spraševala, kako bom opravljala svoje poklicno delo, saj je evangelijsko sporočilo pogosto drugačno kot metode in teorije socialnega dela. Zdelo se mi je skoraj nemogoče. V četrtem letniku sem se odpravila na Karitas in tam zaprosila, da bi kdo predstavil organizacijo in njeno delo študentom socialnega dela. Sprejela me je gospa, ki dala mi je nekaj knjižic, gostovat ni prišel nihče. Še kar nekaj časa potem sem bila žalostna in razočarana.

Pred 15 leti me je kot mlado socialno delavko pot pripeljala ravno na Karitas. Bila sem brez delovnih izkušenj, organizacije nisem poznala, razen iz medijev, a z veliko željo po zaposlitvi, po delu in z večnim vprašanjem, kako pri delu z ljudmi združiti evangelijsko sporočilo ter v študijskem procesu osvojene metode in teorije dela. Sprejeli so me in ostala sem vse do danes, čeprav sem vmes zamenjala nekaj lokacij, pisarn in tudi nadrejenih. V tem času se je v mreži Karitas v

Sloveniji veliko spremenilo, Karitas je močno napredovala, postala je prepoznavna v splošni in strokovni javnosti, je enakovreden sogovornik in izvajalec pomoči v sistemu socialnega varstva s državi.

V sklopu temeljnih nalog Karitas na Slovenskem se danes s posebno pozornostjo skrbi za permanentno izobraževanje in oblikovanje zaposlenih in prostovoljskih sodelavcev v celotni mreži. Karitas vse več pomena posveča izobraževanju in opolnomočenju sodelavcev, s čimer želi zagotavljati kakovostno strokovno in laično delo ter višjo stopnjo zadovoljstva ljudi, ki v Karitas poiščejo pomoč. Organiziran pristop h krepitvi sodelavcev prispeva tudi k razvoju in ugledu Karitas v javnosti.

Pozornosti strokovnega izobraževanja in izpopolnjevanja ter rasti v veri sem bila v vsem tem času deležna tudi sama. Moji nadrejeni, ki sem jih za to zelo hvaležna, so mi ves čas, omogočali, da sem formalno pridobljeno izobrazbo, s katero sem v organizaciji prišla, nadgrajevala na številnih izobraževanjih pri reprezentativnih izvajalcih v dejavnosti, predvsem pa na številnih internih izobraževanjih in srečanjih, ekskurzijah, romanjih in duhovnih srečanjih/obnovah, ki se sem jih imela priložnost udeleževati. Ves čas sem se tudi samoizobraževala s pomočjo prebiranja strokovne literature, obiska raznih predavanj in srečanj v lokalnem okolju, ob spremljanju TV-oddaj ... Svoje so prinesle tudi izkušnje in izkustva pri delu in srečanjih z ljudmi ter seveda osebna rast ob evangelijskem sporočilu. Upam si trditi, da sem svoje vedenje, pridobljeno v šolskih klopeh, skozi leta, ki sem jih preživela v mreži Karitas, močno pomnožila. Spoznala sem, da so potrebne tako teorije in metode kot tudi izkušnje. Spoznala sem, kako zelo pomembno je združevati teorijo in izkušnje, da je včasih treba rešiti stvari »po občutku«, da je potreben širši pogled, da ni nič narobe, če občasno naredimo kaj »na zaupanje«. Spoznala sem tudi, kako ključna je osebna rast in kakšen pomen ima tako v poklicnem kot tudi v osebnem življenju.

Spoznala sem možnosti združevanja evangelijskega sporočila s teorijami in metodami socialnega dela. Evangelijsko sporočilo je tisto, ki kot nekakšno lepilo veže vse skupaj in greje v mrzlih časih, ko nam delo ne gre od rok ali kadar kot sodelavci doživljamo nemoč in razne stiske.

Ko razmišljam o 11. etičnem načelu, bi rada poudarila, da je poleg zagotavljanja izobraževanja in izpopolnjevanja s strani Karitas pomembna tudi odprtost sodelavcev za izobraževanje in izpopolnjevanje ter duhovno rast in njihova osebna angažiranost, da le-to obrodi sadove.

Naj ob koncu odgovorim še vprašanje v naslovu. Za kakovostno strokovno ali laično delo z ljudmi je potrebno oboje – prava kombinacija znanja za ravnanje in dobrega srca.

mag. Polona Šporin

»Pri služenju trpečim je najprej potrebna strokovna pristojnost in pristop. Sodelavci morajo biti tako izobraženi, da morejo na pravilen način storiti to, kar je potrebno, in nato poskrbeti za nadaljnjo oskrbo,« navaja papež Benedikt XVI. v okrožnici Bog je ljubezen in nadaljuje, da poklicna pristojnost ne zadošča, da je potreben človeški pristop, pozornost srca. (CD 112, 31a) Praktična akcija je premalo, če ni v njej ljubezni do bližnjega v potrebi, ki jo hrani srečanje s Kristusom. Sodelavec, ki nudi pomoč, mora biti osebno udeležen, »dati samega sebe«, da je navzoč kot oseba. (CD 112, 34) •

gradimo družino

STISKE MLADIH DRUŽIN

Helena Zevnik Rozman

Sredi septembra, ko sem iskala idejo o vsebini članka o stiskah sodobnih družin, me je klicala kolegica z dvema majhnima otrokoma, tik po porodniškem dopustu za najmlajšega. Pogovor je potekal nekako takole:

»Zopet sem na bolniški zaradi otrok. Že tretjič ta mesec. Že dve noči nisem spala, ker eden kašlja in mu dajem zdravila za bronhitis, drugi pa se zbuja in noče spati. Od štirih zjutraj ni več spal ...

Ne zmorem več. Enostavno nimam nobene energije, vse mi je brez veze, kar nekam bi odšla ...

Pa še služba, komaj pridem za en dan ali dva v službo in prevzamem neko delo, me že ni. Žal me nihče ne nadomešča in me vse čaka ... Imam slab občutek do sodelavcev ...«

O kako mi je to znano, pomislim, ko se ob njenih besedah spominjam mojih prvih let po porodniškem dopustu in neprespanih noči. Dobrodošla v klubu neprespanih mamic. Pa malo povprašam: *»Kaj pa mož?«*

»On težko vzame bolniško, ker ima tako delo. Popoldan hodi na dodatno izobraževanje, ker ima možnost napredovanja v službi in so mu to plačali. Popoldan pa gre včasih še kam na delo, da kaj več zasluživa. Saj veš, dva kredita ... Zato tudi jaz ne morem delati krajši delovni čas kot ti ...

Najini starši so še zaposleni, enako sestre in bratje. Tako da v družini nimam nikogar, ki bi pomagal in vskočil ...«

Ob koncu je dodala še: *»So mi zadnjič rekli, kako smo luštna družinica in kdaj bomo imeli še kakšnega otroka ... Ni govora, saj še tega ne zmorem ... Kako naj se odločim še za kakšnega?«*

Drugega kot poslušati mi ni ostalo, mi je pa dalo veliko misliti.

Morda so opisane stiske mladih staršev za nekoga, ki se že leta bori z boleznijo, odvisnostjo, brezposelnostjo, malenkostne. Spet drugi boste zamahnili z roko in rekli, saj mine. Pa vendar lahko zelo odločilno posegajo v pomembne odločitve, ki vplivajo na celotno slovensko prebivalstvo, predvsem na področju rodnosti. Odločitve za enega ali največ dva otroka izvirajo tudi iz takih težkih trenutkov.

6 Mnogi mladi starši težko usklajujejo vse svoje obveznosti. Zaradi služb, ki se tako rade razpotegnejo v celotno popoldne, je čas, ki ga preživijo s svojimi otroki, zelo kratek. Tudi v službah od zaposlenih pričakujejo, da so popolni, predani podjetju oz. organizaciji, za katero delajo. Najbolje bi bilo, da se še v prostem času čim več družijo s sodelavci, da se ustvari pravi tim. In v to miselnost je težko dodati še otroka.

Drugi problem je vsekakor materialne narave. Plače mladih, ki se postavljajo na svoje noge in urejajo svoja bivališča, so po navadi nižje kot pri delavcih z daljšo delovno dobo. Krediti, ki jih za doseganje svojega cilja osamosvojitve najemajo, pa zelo znižajo družinski proračun. In čeprav imata mlada starša oba službe, urejeno stanovanje in so na prvi pogled brez problemov, je v ozadju lahko kar nekaj stisk zaradi kreditov, ki jih stiskajo iz meseca v mesec. Tudi pri izračunu vrtca kredit ni olajšava, da bi zmanjšal višino plačila. Da bi zmanjšali te probleme se mladi odločajo za dodatna dela, kar jih lahko še bolj odtrga od otrok in družine.

Ko pa vsemu tem pridružijo še bolni otroci, pogoste bolniške in neprespene noči, se krhajo odnosi, vse več je depresij, zakonca nimata časa zase in trpi zakonski odnos, posledice česar se kažejo tudi v ločitvah. Na področju varovanja otrok v času bolezni je včasih pomembno vlogo odigrala socialna mreža ožje družine, ko so stari starši otrok bili že upokojeni in so lahko vskočili pri varstvu. Danes se je čas upokojitve premaknil precej čez 60. leto in je težko najti stare starše za varstvo vnukov. Tako so mladi starši veliko odstotni iz službe zaradi nege otroka, zato se zmanjša višina plače, pa še delodajalci neradi zaposlujejo mlade mamice, ker nanje ne morejo računati pri delu.

Kako pomembna je socialna mreža, potrjuje zgodba mladih staršev, ki sta živela v Ljubljani. Spoznala sem ju ob rojstvu drugega otroka. Prvi sin je bil star pet let. Žena je bila edinka, njena mama hudo bolna in je bila v domu za starejše. Mož pa je imel vse sorodnike precej daleč. Ob vprašanju, ali bi se odločili še za kakšnega otroka, je privrelo na dan: *»Že pet let nisva bila v kinu ali kje drugje sama.«* Spet druga kolegica je ob vprašanju, kako je biti z majhnimi otroki, rekla: *»Meni je vse dobro, samo ko bi imela koga, da*

občasno popazi na otroke, da bi si lahko vzela malo časa zase.«

Nekateri otroci so bolj občutljivi kot drugi in mnogi mladi starši so na robu obupa, ko njihovi otroci jokajo ure in ure. Tudi to je lahko velika stiska, ker jim enostavno ne morejo pomagati. Pred dnevi mi je ena izmed teh mamic povedala, kako je bila vesela in hvaležna sosedu, ki se ji je enkrat ponudil, da prevzame njeno deklico, da se ona za kratek čas odpočije brez joka ... Bilo ji je kot balzam v tistih časih.

Ob koncu se mi zastavlja vprašanje: Kako naj bodo ob vsem tem mladi starši potem še aktivni v družbi, v kraju ali župniji, kjer živijo? Morda pa je bolje, da si zastavimo drugo vprašanje: Kje jim lahko pomagamo? •

mlada karitas

OD IDEJE DO PROJEKTA

Luka Oven

Več kot 20 mladih iz Slovenije, Srbije ter Bosne in Hercegovine je v sklopu projekta Youth United – YOU! od 14. do 17. oktobra 2018 v Portorožu sodelovalo na izobraževanju »Od ideje do projekta«. Udeleženci so bili predstavniki 15 različnih organizacij, ki delajo z mladimi v teh treh državah. Iz Slovenije so se izobraževanja udeležili štiri prostovoljci iz Mlade Karitas, prostovoljki iz SKAM-a, prostovoljec Oratorija Slovenija in prostovoljec Mladinske komisije gasilcev.

Izobraževanje je vodila Maja Drobne, predavateljica na področju mladinskega dela in strokovnjakinja za projekte v okviru programa Erasmus+.

Med izobraževanjem so mladi imeli priložnost, da se seznanijo z metodami preoblikovanja svojih zamisli v projekte, kako opredeliti cilje projekta, poiskati sredstva, pripraviti projektno dokumentacijo ter projektne dejavnosti in predstaviti rezultate projekta. Na eni izmed vaj so udeleženci svoje ideje oblikovali v projekte na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni. Ena od idej

je bila povezovanje in skupno načrtovanje prihodnjih projektov za mlade iz Bosne in Hercegovine, Srbije in Slovenije s podporo nacionalnih Karitas v teh treh državah.

Projekt Youth United – YOU! sofinancirata Evropska unija v okviru programa Erasmus+ in Ministrstvo RS za javno upravo, koordinirajo ga Slovenska karitas, Karitas Bosne in Hercegovine in Karitas Srbije, pridruženih pa je skupno 15 mladinskih organizacij iz teh držav.

Namen projekta je krepitev kapacitet organizacij, ki delajo z mladimi, in spodbujanje multietničnega sodelovanja ter medverskega dialoga. •

Ijubezen je iznajdljiva

PRIJATELJA SPOZNAŠ V POTREBI

Jožica Ličen

Pred dvema letoma je v naši župniji za težko boleznijo zbolel dvoletni otrok. Prav v tistem času je mama pričakovala dojenčka in oče je bil dan za dnem z njim v Ljubljani, kasneje pa so bile vožnje teden za tednom. Zavedali smo se, da je težko, vendar zdravja ne moreš dati, lahko pa pomagaš pri plačilu nekaj položnic, da od skromnih dohodkov ostane denar za prevoze.

Neko nedeljo po maši me je počakal očetov prijatelj Sebastjan in vprašal, če smo pri Karitas pripravljene podati roko, da bi družini prekrili streho. Sama sem jih seznanila z možnostjo pomoči iz sklada Zaupanje pa tudi iz drugih virov bi se kaj dobilo, vendar je bil odgovor, da prijatelji in znanci le niso tako revni, da ne bi uspeli pomagati. »Dobro,« sem si rekla, »pa dajte.« Za zbiranje pomoči smo dali račun Karitas vipavske dekanije. Ker je župnija sočustvovala z družino, so se tudi ob razstavi jaslic v Vipavskem Križu odločili,

da gredo prostovoljni prispevki v ta namen. Za material je bilo zbrana dovolj, le začetki bi bilo treba. Dolgo je trajalo, kar dve leti, in veliko besed je bilo slišati na ta račun, češ da bi že lahko začeli z delom. Tudi sama sem imela pomisleke in danes mi je nerodno, da nisem videla širše. Ko se je otroku zdravje izboljšalo, je tudi družina zbrala moč za obnovo strehe. Pred tem so bile vse njihove misli usmerjene le k otroku. Mislim, da je bila ta odločitev najboljša in tudi dokaz vsem nam, kaj je v družini najpomembnejše.

V začetku poletja je končno stekla akcija, prihajali so računi, vendar ne vsi, marsikateri dobavitelj je ob zgodbi zamahnil z roko in 'pozabil' napisati račun. Pridne roke prijateljev, lepo vreme, prijetna družba – in družina je dobila novo streho, pa še veliko veselja in dobre volje je bilo v vasi. Sebastjan, tudi sam oče

četice otrok in pobudnik akcije, mi je rekel le: »Smo zaključili, če je kaj ostalo, dajte drugim, ki so pomoči potrebni, žena pa bo poslala slike.«

In nauk zgodbe: ko prijatelji stopijo skupaj, zaživi »karitas« z malo začetnico tako močno, da je za »Karitas« z veliko začetnico to le primer dobre prakse – kaj prakse, konkretne ljubezni do bližnjega. In to učimo, mar ne? Včasih celo uspe. •

na obisku

SUMMERJOB: KO MLADE MOČI SKUPAJ S KARITAS GRADIJO NOVO UPANJE

Petra Kogoj

8 Summerjob je prostovoljna delovna akcija, ki jo organizirajo Mladi za zedinjen svet in mlade že pet let združuje z namenom, da pustijo za sabo svet boljši,

graditi! In tudi puščati sledi – odnose. Tisti, ki Summerjob pripravljamo že od samega začetka, vemo, kaj je največji izziv pri organizaciji tega tabora: približati se ljudem, da te spustijo k sebi. Vedno je največji izziv iskanje naših 'delodajalcev' – ljudje danes namreč težko sprejememo pomoč pri sebi, kažemo na drugega, ki bi pomoč bolj potreboval, in ne želimo priznati, da česa ne zmoremo več sami. Ta izziv smo letos premagali s pomočjo Župnijske karitas Podbočje, kjer aktivno delujeta Justina in Milan Colner, ki sta

Delal sem pri dveh brath Francu in Štefu, ki živita na propadajoči kmetiji, ki je pred pol leta delno pogorela in je potrebna temeljite obnove. Takoj ko sem stopil skozi vrata njunega doma, sem videl, da je dela res ogromno in da lahko naredimo le delček potrebne sanacije po požaru. Najbolj me je nagovorilo, da je naše delo in pripravljenost spodbudila tudi njiju, da sta se, kljub omejenostmi, ki jih imata zaradi bolezni, v trenutku lotila dela. Pomila sta nam mizo in jo pogrnila z najlepšim prtom, kar sta jih našla v hiši, da bi lahko jedli na lepem. Nato sta začela kositi travo, pospravljati okolico, v določenem trenutku sta se nam tudi pridružila in smo skupaj odstranjevali zaradi požara očrnjeno steno. To me je ganilo, saj kmalu ni bilo več pomembno, ali bomo sanirali eno, dve ali tri prostore, temveč to, koliko sem pripravljen odpreti srce in ljubiti bližnjega, predvsem tistega v potrebi. Ta ljubezen nas je povezala in naredila iz nas ne delavce, ki jih nekdo naroči, da opravijo storitev in gredo, ampak res pravo družino. – Nejc

kot so ga prejeli. Kako? S konkretnimi dejanji ljubezni – fizično pomočjo. Nam je letos to uspelo? Verjetno še nikoli bolj.

Okoli 60 mladih in 20 mlajših in starejših pomočnikov se je med 12. in 18. avgustom 2018 zbralo v Leničevem domu pri Podbočju, da bi pomagali tamkajšnjim prebivalcem. Vsako jutro se je en avto mladih zapeljal na posamezno delovišče – delovišče je bilo več kot 15, in sicer v župnijah Podbočje, Kostanjevica na Krki, Šentjernej, Novo mesto, Brežice in Krško. Tekom 4 delovnih dni smo čistili, pospravljali, sanirali požar, skoraj popolnoma prenovili dom, kjer smo položili mavčne plošče, prebelili prostore, položili pod; na ostalih lokacijah pa smo veliko belili, podirali kurnike, pripravljali drva, čistili zunanjo okolico, pazili otroke, delali na vrtu ...

Velika vrednota Summerjoba je, da delo, ki ga opravljamo, dobro naredimo in dokončamo. Bistvo Summerjoba pa niso zgrajene, očiščene in prebeljene stene, temveč odnosi, ki jih zgradimo med seboj. To je tisto, kar ostane. Za udeležence je to svojevrsten izziv: večkrat se je kdo od nas srečal s svojo željo, da bi res uspeli vse dokončati, narediti vidno spremembo, zares dobro očistiti ..., in pri tem preslišal vprašanje 'delodajalca', če bi se usedel z njim na kavi ... Kako (pre)lahko je reči: ne, hvala, ne pijem kave. A to so trenutki, ko se rezultat Summerjoba v resnici začne

Naši delodajalci so nas sprva samo opazovali, potem pa so se tudi njihova srca odprla. Srečni so bili, da imajo od sebi nekoga, ki mu ni težko darovati svojega časa. Srečni, da jim končno nekdo prisluhne. Srečni, da jih ima nekdo rad. Izlili so svoje stiske, pretresljive življenjske zgodbe, občutke in na obraz se jim je vrnil nasmeh. Ti ljudje so me veliko naučili. Naučili ljubiti življenje, biti preprost, preprosto zaupati. Nekaterim pa smo upanje vrnili mi. Njihovi srečni obrazi in besede zahvale so bile najlepše plačilo. – Danijela

se svojemu projektu povsem zavežala ter dan in noč skrbela za nas z navezovanjem kontaktov in iskanjem sponzorjev za material ali hrano. Njuno pomoč smo doživeli kot neposredno Božjo milost. V projektu so se angažirale tudi druge okoliške župnijske Karitas, predvsem pa Škofijska karitas Novo mesto, ki nas je podprla tudi s finančnimi sredstvi. Tabor so podprli tudi okoliški kmetje ter podjetniki, ki so nam darovali veliko hrane in materiala. Bog vsem povrni!

Za konec pa nekaj doživetij delodajalcev, pri katerih smo delali:

Prisrčen pozdrav vsem dragim prijateljem! Presenetila me je ta ponudba, običajno sem skeptičen za take stvari. Danes pa sem presenečen in navdušen nad odzivi. Tisočkrat hvala. Občudujem vas mlade, ker ste imeli pravi pristop do teh ljudi. Nabirate si zaklade. (župnik iz Šentjerneja)

Sama sem zelo trmasta, težko sprejemam, da mi kdo pomaga. 45 let sem pomagala bolnim, nepokretnim, vedno sem dala tisto, kar sem imela – duha, ljubezen in še kaj. V parih letih me je obiskala huda bolezen. Je bil kot čudež Božji, da je poslal te mlade. Ti otroci, ki so prišli, so mi podaljšali življenje. Župnik mi je dal misliti, da enkrat pride čas, ko moraš sprejemati. Res ste mi pomagali, nimam besed. (ga. Jožica)

Običajno nikoli ne govorim, danes pa moram. V 58 letih je to najlepša stvar, ki se mi je zgodila v življenju. To bo za vedno ostalo v mojem srcu. To, da se prišli k meni, da se je nekdo pogovarjal z mano. Vse imam zelo rada, stokratno hvala. (ga. Jadranka)

Zahvaljujem se vsem, ki so prišli in pomagali pri sanaciji požara. Pomoč meni, ki živim sam. Vsakič, ko bom prišel v hišo, se bom spomnil na mlade, ki so tiho delali, da bi čim več naredili. Vsi prostori so čakali 6 mesecev, da bi prišla pomoč. Odzvali so se mladi, ki so pokazali, kaj zmorejo. Hvala še enkrat. (g. Štef)

To je Summerjob – vesoljno bratstvo, ki se vzpostavi, ko nekomu ponudiš pomoč. Gradili ga bomo še naprej. Želiš biti z nami? Mi že iščemo lokacijo za naslednje leto! Veseli bomo tvoje pomoči – javi se na summerjob.slovenia@gmail.com. Zbogom! •

To, kar me je najbolj presunilo, je, kako lahko človek iz različnih razlogov izgubi svoje dostojanstvo. Velikokrat sem pri delu pomislil: "Saj bo tukaj v nekaj mesecih spet tako umazano kot je bilo, če ne še bolj, zakaj bi to sploh delali..."

Ampak v resnici ne gre za to. Gre za željo, da bi tem ljudem povrnilo košček njihovega dostojanstva. So ljudje, enaki kot vsi mi in si prav tako zaslužijo pozornost bližnjega. – Peter

NI PROBLEM, ČE IMAŠ DENAR, TODA ...

Marko Čižman

Pogosto pravimo, da se iz Svetega pisma lahko veliko naučimo za svoje življenje. To gotovo drži. V Svetem pismu je med drugim opisan zanimiv dogodek (Mr 10,17-30), ko je k Jezusu prišel mladenič, ki mu ni manjkalo denarja. Jezusa je vprašal, kaj naj naredi, da bo lahko prišel v nebesa. Jezus mu odgovori, naj izpolnjuje 10 zapovedi. Mladenič mu odvrne, da izpolnjuje vseh deset. Nato mu Jezus reče: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih, nato pridi in hodi za menoj.« Mladenič je po teh besedah žalostno odšel. Jezus nato reče: »Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! Lažje gre kamela skozi šivankino uho, kakor pride bogataš v Božje kraljestvo.«

Prva misel, ki se nam ob tem dogodku prebudi, je: »Slabo je, če imamo denar!« Vendar ni čisto tako.

Ni problem, če imaš denar, toda ... človek, ki ima veliko denarja, lahko hitro postane prevzetan in ohol. Misli, da je več kot drugi, in se tako tudi obnaša. Tako je pred leti znani nogometaš v jezi rekel: »Kaj boš ti meni! Jaz imam toliko denarja, da lahko kupim tebe in še Šmarno goro zraven!« Jezus nas opozarja, naj kljub denarju ostajamo normalni ljudje, ki so do drugih človeški.

Ni problem, če imaš denar, toda ... človek, ki ima veliko denarja, se nasloni samo nanj, in ne računa več na ljudi in na Boga. Toda življenje je bolj lepo in barvito, kadar smo povezani s soljudmi in z njimi sodelujemo. Življenje je bolj zanimivo, kadar smo povezani z Bogom in od njega prejemo moč, pogum in razsvetljenje. Jezus nas zato opozarja, naj kljub denarju ostajamo povezani s soljudmi in z Bogom.

Ni problem, če imaš denar, toda ... mnogi z veliko denarja nikoli ne pomagajo pomoči potrebnim. Tem večinoma pomagajo ljudje, ki so prav tako dostikrat z denarjem bolj na tesnem. Kako naj ravnamo, nas uči lastnik kamele, ki je stal pred »šivankinim ušesom«. Tako so se po nekaterih razlagah imenovala vrata v jeruzalemskem obzidju, ki so bila namenjena samo za pešce. Ko je s kamele pobral prtljago, je skozi njo lahko šla tudi ona. Jezus nas s tem uči, naj del svojega imetja namenimo za ljudi, ki so pomoči potrebni. S tem nič ne izgubimo. Še več – na dolgi rok nam dobrota vedno prinese Božji blagoslov.

V mesecu novembru obhajamo Teden Karitas. Naj vse, mlade in stare, spodbuja k trudu za dobro. Potreb ni malo.

NE UBIJAJ. ODSTRANITI ČLOVEŠKO ŽIVLJENJE NI ČLOVEŠKO.

papež Frančišek

prevod: Andreja Červek, vir: Vatikan News

Z zapovedjo 'Ne ubijaj' se nahajamo v drugem delu dekaloga, ki se nanaša na odnose z bližnjimi. Ta zapoved, s svojo zgoščeno in kategorično formulacijo, se kakor zid dviga v bran osnovni vrednosti človeških odnosov, to je vrednosti življenja.

Lahko bi rekli, da je vse zlo, storjeno na svetu, povzeto v zaničevanje življenja.

»Življenje je napadeno s strani vojn, organizacij, ki izkoriščajo človeka, špekulacij o stvarstvu in kulturi odmetavanja, s strani vseh sistemov, ki človeški obstoj podrejujejo priložnostnim izračunom, medtem ko sramotno število oseb živi v stanju, ki ni vredno človeka.«

Sprejeti drugega – izziv za individualizem

Protisloven pristop pristaja tudi na ubijanje človeškega življenja v materinem telesu v imenu zaščite drugih pravic. A kako je lahko zdravilno, civilno ali človeško neko dejanje, ki odpravlja življenje, ki je nedolžno in nezaščiteno v svojem porajanju? Ni namreč pravično odstraniti človeškega življenja, čeprav je majhno, da bi rešili problem. Je kakor najeti morilca.

Lahko jih poiščemo v svoji družini. Kako nam prija, kadar nam kdo od domačih brez godrnjanja prisloži na pomoč ali izreče prijazne besede in pohvalo ...

Lahko jih poiščemo v svoji soseski. Poznam sosesko, kjer imajo invalida brez ene noge. Ob času, ko obrezujejo svojo živo mejo, sosedje obrežejo tudi njegovo. Bodimo iznajdljivi pri dobroti do drugih.

Lahko jih poiščemo v svoji domovini. Iz leta v leto ostajajo med nami ljudje, ki so potrebni pomoči. Lahko so to družine, kjer je mati samohranilka. Lahko sta starša ostala brez službe. Človeška bližina in prijazna pomoč je vedno dobrodošla.

Lahko jih poiščemo v svetu. Pomoč pri izobraževanju otrok v Afriki (projekt Za srce Afrike), pomoč migrantom (projekt Migracije in razvoj) ... Konec septembra 2018 je otok Sulavesi v Indoneziji prizadel potres, ki mu je sledil poplavni val cunami z višino 6 metrov. Karitas Indonezija je poslala prošnjo za mednarodno pomoč.

Ne bojmo se biti dobri. S tem nič ne izgubimo. Še več – dolgoročno nam dobrota vedno prinese Božji blagoslov. •

Od kod prihaja vse to? Nasilje in zavračanje življenja nastaneta iz strahu. »Sprejeti drugega je namreč izziv za individualizem.« Pomislimo na primer, ko se pri porajajočem življenju odkrije prizadetost. Starši v teh težkih primerih potrebujejo bližino in resnično solidarnost, da bi se spoprijeli s stvarnostjo in premagali razumljive strahove. A pogosto dobijo hitre nasvete, naj prekinejo nosečnost.

Bolan otrok je kakor vsak drug ubog človek na tem svetu, kakor starostnik, ki potrebuje oskrbo, kakor mnogi reveži, ki se mučijo. »A tisti, tista, ki se pokaže kot problem, je v resnici Božji dar, ki me lahko izvleče iz egocentrizma in mi pomaga rasti v ljubezni. Ranljivo življenje mi kaže izhod, pot rešitve iz življenja, ki je upognjeno vase, in odkritja veselja ljubezni.«

Edino merilo je Božja ljubezen

Kaj vodi človeka, da zavrača življenje? Idoli tega sveta: denar, moč, uspeh. To so napačna merila za vrednotenje življenja. »Edino pristno merilo za življenje je ljubezen, ljubezen, s katero ljubi Bog.«

Pozitivni smisel zapovedi 'Ne ubijaj' je namreč ta, da je Bog »ljubitelj življenja«. Skrivnost življenja nam je bila razodeta z načinom, kako je k njemu pristopil Božji Sin, ki je postal človek vse do sprejetja zavrnitve, šibkosti, revščine in bolečine na križu. V vsakem bolnem otroku, v vsakem slabotnem starostniku, v vsakem obupanem migrantu, v vsakem krhkem in ogroženem življenju nas išče Kristus – išče naše srce, da bi nas odprl za veselje ljubezni.

Ne zaničujte življenja!

Vredno je sprejeti vsako življenje, kajti vsak človek je vreden krvi samega Kristusa. Ne sme se zaničevati tega, kar je Bog tako zelo ljubil.

Moramo povedati moškim in ženskam tega sveta: »Ne zaničujte življenja! Življenja drugih, a tudi svojega življenja, kajti tudi zanj velja zapoved 'Ne ubijaj'.«

Mnogim mladim je treba reči: »Ne zaničuj svojega življenja! Nehaj zavračati Božje delo! Ti si Božje delo! Ne podcenjuj se! Ne zaničuj se z odvisnostmi, ki te bodo uničile in privedle v smrt.«

Nihče naj ne meri življenja s prevarami tega sveta, ampak naj vsak sprejme samega sebe in druge v imenu Očeta, ki nas je ustvaril. On je ljubitelj življenja in vsi mi smo mu tako ljubi, da je poslal svojega Sina za nas. Kakor pravi evangelij: »Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje« (Jn 3,16). •

Predlog za delo v skupini:

1. Voditelj ima na sredini mize/kroga, okrog katerega sedite, postavljeno prižgano svečo. Ob sveči ima posodo, v kateri so prazni manjši listi, zraven pa so položeni različni svinčniki. Različni svinčniki lahko predstavljajo nas posameznike, našo drugačnost, individualnost vsakega izmed nas.
2. Voditelj za uvod prebere del misli papeža Frančiška: »Boln otrok je kakor vsak drug ubog človek na tem svetu, kakor starostnik, ki potrebuje oskrbo, kakor mnogi reveži, ki se mučijo. A tisti, tista, ki se pokaže kot problem, je v resnici Božji dar, ki me lahko izvleče iz egocentrizma in mi pomaga rasti v ljubezni. Ranljivo življenje mi kaže izhod, pot rešitve iz življenja, ki je upognjeno vase, in odkritja veselja ljubezni.« Kaj vodi človeka, da zavrača življenje? Idoli tega sveta: denar, moč, uspeh. To so napačna merila za vrednotenje življenja. »Edino pristno merilo za življenje je ljubezen, ljubezen, s katero ljubi Bog.«

Pozitivni smisel zapovedi 'Ne ubijaj' je namreč ta, da je Bog »ljubitelj življenja«. Skrivnost življenja nam je bila razodeta z načinom, kako je k njemu pristopil Božji Sin, ki je postal človek vse do sprejetja zavrnitve, šibkosti, revščine in bolečine na križu. V vsakem bolnem otroku, v vsakem slabotnem starostniku, v vsakem obupanem migrantu, v vsakem krhkem in ogroženem življenju nas išče Kristus – išče naše srce, da bi nas odprl za veselje ljubezni.

3. Nekaj časa voditelj pusti tišino. Nato vsakega izmed udeležencev spodbudi, da vzame katerikoli svinčnik in prazen listek. Na listek naj zapišejo posameznike, ki so jih z besedo prizadeli, ranili in izključili, da jim ne bi povzročali problemov. Mnogokrat s svojimi besedami in dejanji lahko zelo prizadenemo druge, jih na nek način »ubijemo«. Kasneje nam je za ta dejanja žal.
4. Na drug listek napišemo osebe, ki so nam bile drage in so odšle zaradi bolezni, nesreče, starosti ..., vendar jih še vedno vsak dan nosim v srcu.
5. Sedaj vse popisane liste položimo v posodo. Voditelj prižge te liste, ki bodo zagoreli kot novo upanje za vsakega izmed nas. Nov začetek s tistimi, ki smo jih prizadeli, in poživitev vseh, ki so odšli k Njemu. Ob pogledu na plamene upanja, življenja in radosti zmolimo očenaš.
6. Zaključimo lahko z evangeljsko mislijo: »Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje« (Jn 3,16).

Mojca Kepić

TRGOVINA Z LJUDMI JE MED NAMI

Mateja Švajger

18. oktobra 2018 obeležujemo evropski dan boja proti trgovini z ljudmi

Problematika trgovine z ljudmi je v evropskem in mednarodnem prostoru vseprisotna. Poročilo Mednarodne organizacije za migracije za leto 2017 na primer kaže na veliko povečanje primerov trgovine z ljudmi po vsej Evropi. V zadnjih treh letih je samo v Italiji prišlo do 600-odstotnega povečanja števila potencialnih žrtev trgovine z ljudmi, pri čemer je do prve polovice leta 2017 večina žrtev prispela iz Nigerije. Med njimi so bila mlada dekleta, žrtve spolnega izkoriščanja, ki so bila prodana v Italijo. Slovenska karitas je v letošnjem letu nudila pomoč in oskrbo že 34 žrtvam trgovine z ljudmi.

Trgovina z ljudmi je prikrit kriminal

V vsakodnevnem življenju lahko srečujemo žrtve trgovine z ljudmi, pa se tega niti ne zavedamo. Tudi v Sloveniji je trgovina z ljudmi prisotna. Njene pojavnosti so različne, od izkoriščanja prostitucije in drugih vrst spolnih zlorab, prisilnih porok, prisilnega dela, siljenja v izvajanje kaznivih dejanj ali beračenje, služabništvo, trgovina s človeškimi organi, tkivi in krvjo. Za statističnimi podatki, ki pričajo o žrtvah trgovine z ljudmi v Sloveniji ali po svetu, so človeška bitja, katerim je bilo grobo poseženo v njihovo svobodo in dostojanstvo. Pri žrtvah z izkušnjo trgovine z ljudmi se lahko kot posledica težkih travmatičnih doživetij razvijejo depresija, samopoškodbeno vedenje, tesnoba, posttravmatski stresni sindrom ...

Ranljivost žrtev trgovine z ljudmi

Možnosti, da nekdo postane žrtev trgovine z ljudmi, se povečajo ob ranljivosti posameznikov iz enega

ali več osebnih razlogov. Na ranljiv položaj lahko vpliva brezposelnost in z njo povezano pomanjkanje možnosti za zaposlitev, nizka raven izobrazbe, vojno stanje in politična nestabilnost v izvorni državi, zadolženost, obveznost preživljanja družinskih članov ... Tudi težave v duševnem zdravju povečajo ranljivost zaradi dejavnikov, kot je zmanjšana sposobnost odločanja in razumevanja ter večja odvisnost od drugih.

Ranljivo skupino oseb za pasti trgovine z ljudmi predstavljajo otroci in mladostniki

Sodobna tehnologija danes mladim omogoča komuniciranje z vrstniki po vsem svetu, pri čemer je potreben le klik, in že lahko komunicirajo z nekom na drugi strani. Tega se trgovci z ljudmi zelo dobro zavedajo in se posledično množično poslužujejo družabnih omrežij. Sodobna tehnologija jim je omogočila, da na preprost in hiter način prihajajo v stik s potencialnimi žrtvami trgovine z ljudmi. Na spletu se z lažnimi profili mladim lahko predstavljajo za osebe njihovih let. Za otroke, mladostnike in celo odrasle, ki na spletu objavljajo vse svoje osebne podatke, obstaja še večje tveganje, da bi na podlagi tega trgovci z ljudmi hitreje našli pot do njih in jim ponujali ter obljubljali to, kar v tistem trenutku potrebujejo in si želijo.

Informativno gradivo, ki mlade osvešča o nevarnostih in pasteh trgovine z ljudmi

Slovenska karitas je v okviru projekta »Oskrba žrtev trgovine z ljudmi – krizna namestitvev« v mesecu oktobru izdala novo informativno gradivo, ki bo otroke, mlade, vzgojno-pedagoški kader ter druge ciljne populacije osveščalo o nevarnostih in pasteh trgovine z ljudmi. Projekt je sofinanciran s strani Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. V okviru omenjenega projekta Slovenska karitas izvaja tudi preventivne delavnice o trgovini z ljudmi za osnovno- in srednješolce. •

**NE ZATISKAJ SI OČI!
UKREPAJ!**

**BODI AKTIVEN/-A,
INFORMIRAJ SE
O PROBLEMATIKI
TRGOVINE
Z LJUDMI.**

 Karitas
Slovenska karitas
www.karitas.si

celje

ROMANJE SODELAVCEV ŽUPNIJSKE KARITAS ŠMARTNO OB PAKI

Damijan Ločičnik in Martina Hrasnik

V naši župniji imamo že veliko let na prvo nedeljo v septembru mašo za bolne in ostarele. Po maši ŽK pripravi pogostitev in druženje, popoldne pa se sodelavci ŽK podamo na kratko romanje po naši lepi Sloveniji. Letos smo se ob naši 10. obletnici delovanja ŽK Šmartno ob Paki podali v dolino Sopote, v Svibno in k Sv. Juriju pod Kumom.

Z minibusom smo se odpeljali izpred župnišča. Naš g. župnik Ivan Napret nas je lepo pozdravil in s skupno molitvijo smo začeli naše romanje. Pot smo nadaljevali mimo Celja, Laškega, kjer je odcep za Hudo

jamo, Rimskih Toplic, Zidanega Mosta, proti Radečam. Nato nas je pot vodila po dolini Sopote, kjer smo prispeli do odcepa za Svibno. Po nekaj kilometrih vožnje smo prispeli do podružne cerkve sv. Marjete na Jagnjenici. Tam nas je sprejel g. župnik, ki se ukvarja tudi z zgodovino, in nam razkazal cerkev. Med drugim nam je povedal, da so klopi stare 300 let, orgle pa 100 let. Pot smo nadaljevali do glavne cerkve sv. Križa v Svibnem, ki je najstarejša v zagorski dekaniji. Tamkajšnji župnik nam je razložil kronologijo cerkve in kraja. Nato smo se po krožni poti podali okrog hriba in se ustavili ob kapelah ob poti, kjer na praznične dni potekajo procesije.

Zahvalili smo se za lep sprejem in se odpravili na razgledno točko, kjer smo se okrepčali s potico in pecivom izpod pridnih rok naših sodelavk. Po veselem druženju in klepetu smo se odpravili na pot proti Šentjurju pod Kumom. Tudi tu smo bili deležni dobrodošlice domačega župnika, ki nam je razkazal cerkev ter nas povabil v župnišče, kjer imajo lepo urejeno zimsko kapelo. Od tam nas je pot počasi vodila proti domu, kamor smo z zaključno molitvijo in lepimi doživetji prispeli nazaj pred domače župnišče.

Vsi skupaj smo se zahvalili g. župniku za lepo preživeto nedeljsko popoldne, v katerem smo si nabrali novih moči za naše dobrodelno delovanje. •

koper

DOBRODELNI KONCERT GORIŠKA DLAN

Renata Vončina

Goriška območna Karitas (GOK), ki deluje na Goriškem pastoralnem območju, je 12. oktobra v Novi Gorici pripravila 6. dobrodelni koncert Goriška dlan z naslovom »LJUBEČE SRCE ODPIRA ROKE«. Vsakoletna dobrodelna prireditev, ki jo organizira Goriška območna Karitas, je nadaljevanje oz. ponovni odgovor na revščino, na stiske ljudi, na trenutke brezupa ter kaže na rešitve, ki vračajo osebno dostojanstvo in vero v življenje. Sodelavci Karitas imamo željo in nalogo, da odgovorimo na potrebe vseh tistih, ki sami ne zmorejo, ki živijo na robu revščine. Naša skrb je, da nadaljujemo z našim poslanstvom ljubezni in pomoči do bližnjega, da prisluhnemo vsem, ki iščejo pomoč, in skušamo reševati njihove težave ter z njimi stopiti na skupno pot iskanja rešitev iz nastalih težkih situacij. Izkupiček bo v celoti namenjen vsem ljudem v stiski – vsem pomoči potrebnim na Goriškem (družinam, posameznikom, otrokom, starejšim ...).

V prepolni športni dvorani OŠ Milojke Štrukelj so gostujoči glasbeniki in goriški glasbeni izvajalci, zborovski pevci, plesalci in igralci s svojim programom navduševali tiste, ki so se odločili darovati svoj prispevek za ljudi v stiski. Letos sta si prvič podala roko Goriška dlan in projekt Umetniki za Karitas, zato so naš prireditveni prostor krasile 4 slike, dela akademskih slikarjev, ki na ta način pomagajo poslanstvu Karitas.

GOK je v lanskem in letošnjem letu s svojimi 251 stalnimi in skoraj 200 občasnimi prostovoljci pomagala 283 družinam in 169 posameznikom, 329 šolarjem in 4.593 starejšim. Podelili smo mesečne pakete hrane in higienske potrebščine v skupni teži 81.288 kg, delili smo oblačila in drug material, plačali položnice in račune za elektriko, vodo, zdravstveno zavarovanje,

šolsko prehrano ... v znesku 42.137 EUR. Skupaj s Škofijsko karitas Koper je GOK šolarjem razdelila bone in različne druge pomoči v višini 20.096 EUR, poleg tega tudi zvezke in druge šolske potrebščine. V razne programe pomoči je bilo vključenih 1.769 otrok. V program Posvojitve na razdaljo je vključenih 18 otrok, kar pomeni 4.800 EUR letne pomoči. Prostovoljci Karitas so vse leto obiskovali tudi ostarele, bolne in

osamljene. Opravili so 1674 obiskov po domovih in 1.581 obiskov v bolnišnicah ter domovih za ostarele. Kot sta na prireditvi povedala voditelja Marjana Remiaš in Gregor Maver, se potrebe po pomoči ljudem zmanjšujejo, kar je za nas zelo razveseljivo. Poleg zbiranja sredstev za pomoč ljudem v stiskah je naš cilj, da smo nenehno pozorni in opozarjamo na vse oblike revščine današnjega časa. Vključujemo in vabimo vse ljudi dobre volje, da pomagajo prireditvi »Ljubeče srce odpira roka« in darujejo vsaj skromne darove, ki jih imajo. Predstavniki Karitas so poklicani, da pomagajo vsem, ki se poslavljajo s tega sveta in bi potrebovali duhovnika, da duhovnike na to opozarjajo. Potem ko je bil izkupiček lanskega koncerta, **7.845,00 EUR**, v celoti uporabljen za potrebe vseh, ki potrebujejo pomoč, bo tudi letošnji za enak namen: za vse pomoči potrebne na Goriškem.

Z uvodnim nagovorom nas je pozdravil predsednik GOK g. Cvetko Valič, ki se je zahvalil vsem obiskovalcem, prostovoljcem Karitas, organizatorjem in donatorjem ter sponzorjem, predvsem pa nastopajočim, ki

so se odpovedali honorarju. Z izbranimi in spodbudnimi besedami nas je nagovoril tudi župan Mestne občine Nova Gorica g. Matej Arčon. S svojo prisotnostjo na koncertu so nas počastili naša ravnateljica ga. Jožica in veliko število predstavnikov drugih humanitarnih ter sorodnih organizacij. Športna dvorana OŠ Milojke Štrukelj je na dan koncerta sprejela več kot 950 obiskovalcev, ki so z navdušenjem spremljali program.

V prireditve sta nas s pesmijo Slovenec sem uvedla baritonist Marko Kobal in citrar Tomaž Plahutnik. Nastopili so člani Moškega pevskega zbora Provox s solistko in člani Otroškega pevskega zbora OŠ Mirren. Lepo sta nas presenetila Gregor Rihtar in njegova hčerka Ela, ki sta izvedla tri skladbe (klavir, violina in petje očeta ter osemletne hčere). Za dramski nastop so poskrbele predstavnice Društva žena Prvačine (odigrale se Aleksandrinke so prišle domov), plesno točko so pripravili otroci KUD Plesne sanje iz Nove Gorice, ki so nam prikazali odsev. Za navdušenje sta poskrbela Ansambel Jureta Zajca iz okolice Kamnika in mladi Harmonikarji s planote iz Glasbenega društva Hram iz Prvačine, ki vedno dvorano dobesedno dvignejo na noge. Za slovo sta ponovno nastopila Marko Kobal in Tomaž Plahutnik s pesmijo Kje so tiste stezice, ki nam je še dolgo odzvanjala v ušesih. Obiskovalce smo ob izhodu razveselili z dobitki srečelova. Tudi letos se je 'duši' prireditve, naši Giulijani, vse smejalo.

Utrinek (Jožica Ličen): Ker sem prišla predčasno v Novo Gorico, sem zavila v trgovino s čevlji. S prodajalko sva pokramljali in sem ji povedala, da grem na Goriško dlan, pa mi je rekla: »Tudi jaz bi rada šla, vendar sem v službi, zato sem kupila pet kart in jih podarila sosedam. To je moj prispevek.« Ne moreš verjeti, kako zelo je ljubezen iznajdljiva. •

LETNO SREČANJE KBBI V VIPAVSKEM KRIŽU

Nives Fabčič

Mesec oktober ni le mesec rožnega venca in trgatav po naši lepi domovini, ampak je tudi mesec, ko se preizkušani bratje in sestre razveselimo srečanja med seboj in z bratom Jezusom.

Naša Ljubica Zakovšek članica KBBI in voditeljica svoje skupine v Podutiku ter moja vzornica iz Ljubljane nas, zdaj že po tradiciji, povabi in zbere v prelepi Vipavski dolini pod streho samostana bratov Kapucinov v Vipavskem Križu. Letos 6. oktobra je naša razširjena družina štela kar 70 članov. Prav zato so naši medsebojni pozdravi, tople besede in objemi trajali dlje kot običajno. In hvala Bogu, saj v tem ni nič slabega.

Medtem se nam je veselega obraza pridružil duhovnik Aleš Rupnik, ki je letos obhajal 25 let mašni-

štva. Iz srca mu čestitamo. Spregovoril nam je o sinodi mladih, ki do konca oktobra poteka v Rimu. Hvala, ker si tudi nas enakovredno vključil v to pomembno dogajanje. Skozi življenjske izkušnje in prigode nas je najprej popeljal v spomine življenja vere nekoč in danes in nas spomnil, da se vera in vzgoja o njej začne doma in v okolju, kjer živimo. Če je že v samem začetku površinska, brez utrjevanja in vztrajnosti vseh v družini, tudi potem v cerkvi pri otrocih in mladih ne moremo pričakovati hitrega najosnovnejšega znanja in napredka v veri. Zelo pomembno je tudi, da se naučimo razločevati, kaj je dobro in kaj slabo. Odprimo se in pomagajmo mladim in mlajšim rodovom pri tem.

Prenehajmo z jamranjem (»Oh, ta naša mladina ...«), stopimo jim naproti! Povejmo jim, kako je bilo nekoč, in jim dovolimo, da nam tudi oni spregovorijo o tem, kako se počutijo v tako imenovanem novodobnem svetu. Ko bomo znali slišati in poslušati drug drugega, bomo dosegli medgeneracijski dialog, ki si ga vsi zelo želimo. Žalostni smo slišali, kako malo otrok obiskuje verouk. G. Aleš je povedal, da ima v Kalu nad Kanalom v prvem razredu le enega veroučenca, kako se duhovniki starajo in se sprašujejo, kaj storiti, da bi v cerkev privabili več mladih, ki sicer odhajajo. Nekako vztrajajo le pri oratoriju, pri skavtih in pri pevskem zboru. Alešu lahko samo žalostno prikimam, saj tudi sama ne poznam odgovora, a dobro poznam razmere pri nas iz osebnih izkušenj, ker sem nekoč bila animatorka, pomagala sem učiti verouk in bila deležna kar petih generacij prečudovitih mladinskih skupin v Sežani. Zdaj kljub temu, da sem v srednjih letih, vse to zelo pogrešam in vedno znova komaj čakam na priložnost za pogovor z mladimi, da jim predam izkušnje in oni meni vse tisto, česar ne vem o čudežih današnje tehnike in podobno.

Ljubica nas je pred sveto mašo spodbudila, naj vse leto, dokler se znova ne snidemo, resno razmišljamo in se tudi sprašujemo, kakšen zgled smo mladim in mlajšim. Kakšen svet jim bomo zapustili? Močno nagovorjeni smo se v veliki koloni podali pred Jezusa k sveti maši, s prošnjo, naj nam pomaga in blagoslavlja vsa naša prizadevanja skupaj z duhovniki, ki si kljub

številnim obveznostim znajo vzeti čas za nas. To znamo ceniti, zato Bog povrni g. Alešu Rupniku, duhovnemu asistentu bratstva g. Borutu Poharju ter g. Romanu Travarju.

Hvala tudi kuharici, vsem pomočnikom, Karitas ter bratom kapucinom za vsakoletno gostoljubje, pa tudi šoferju Bojanu, ki nas potrpežljivo prevaža od doma v Križ in nazaj. •

DOBRODELNOST IN SOLIDARNOST

Jožica Ličen

V okviru Socialnega tedna 2018 je bila na sedežu Društva slovenskih katoliških izobražencev v Trstu okrogla miza na temo Dobrodelnost in solidarnost. Sprejela sem povabilo g. Sergija Pahorja, s katerim že leta sodelujemo ob razstavi Umetniki za Karitas, predvsem iz želje slišati, kako dobrodelnost in solidarnost živita dve dobrodelni skupini na Tržaškem. Sama sem predstavila delo Karitas v Sloveniji, s poudarkom na programih Škofijske karitas Koper, in sem ob temi pogovora razmišljala, da je dobrodelnost dolžnost vsakega kristjana, ki s svojim zgledom vodi posameznike in družbo k solidarnosti.

Ga. Ivica Švab je predstavila Vincencijevo konferenco, ki je bila na tej strani meje zelo močna že od leta 1947 naprej. Večina njihovega dela je bilo namenjenega pomoči potrebnim, zbirali in delili so hrano, oblačila, za otroke so izvajali kolonije. V zadnjem času je organizirano delo precej upadlo, saj je v 38 župnijah, ki spadajo pod njihovo okrilje, ostalo le še 5 župnijskih Vincencijevih konferenc s 40 člani, pa tudi Karitas deluje le na škofijski ravni. Skupaj smo v pogovoru iskali vzroke, vendar razen različnih mnenj ni bilo nič konkretnega, mi je pa dala misliti pripomba, da preveč strukture ne da dihati splošni dobrodelnosti.

Ga. Veronika Gerdol je vodenje Slovenskega dobrodelnega društva podedovala po svojem očetju, ki je bil od leta 1948 njegov predsednik. Usmerjeni so

predvsem na mlade in darujejo svoj čas v različnih akcijah. Poudarila je, da spremljajo mlade pri tedenskem dobrodelnem delu, organizirajo 'zeleni dan', ko gredo v naravo in spoznavajo njene zakonitosti. Skratka, zanjo je dobrodelnost, da daruješ nekaj, kar ti je najbolj dragoceno, ne tisto, kar imaš odveč, medtem, ko je solidarnost horizontalna pomoč med ljudmi.

Kljub pozni uri, v Trstu s podobni srečanji vedno začnejo po 20. uri, sem bila presenečena nad prisotnostjo TV-novinarke in snemalca RAI, pa tudi Radia Trst in še nekaterih lokalnih medijev. Pa še ena pripomba znanega tržaškega razumnika mi je dala misliti, ko je povedal, da pri nas opaža še vedno zadržan pogovor o različnih temah, in nas vzpodbudil naj pogumno povemo, kaj mislimo, saj tudi dobre misli krepijo solidarnost in dobrodelnost. •

NOVE MOČI V ŠKOFIJSKI KARITAS KOPER

Jožica Ličen

Ministrstvo za javno upravo RS (MJU) je pred letjem objavilo razpis za sofinanciranje 15-mesečne zaposlitve kadrov, ki bodo skrbeli za podporo prostovoljcem. V Karitas smo izpostavili potrebo po pomoči pri izobraževanju prostovoljcev, medijsko prisotnost v novih oblikah elektronskih medijev na nacionalnem in lokalnem nivoju, ureditev različnih aktov, predvsem pa promocijo stisk in našega dela z namenom čutenja do ljudi v stiski ter posledično pridobivanje darovalcev.

Razpis smo dobili, in tako bosta za 15 mesecev iz sredstev MJU naši sodelavki Jasmina Krašna, pravničica iz Vrhpolja pri Vipavi, ter Marjana Plešnar Jezeršek,

teologinja iz Nove Gorice. Glede na potrebe delovanja Karitas v naši škofiji močno upamo, da se bodo po izteku roka sofinanciranja našla sredstva za podaljšanje pogodb. Za zdaj pa recimo našima sodelavkama le: Dobrodošli in obilo Božjega blagoslova! •

UMETNIKI ZA KARITAS V PRETORSKI PALAČI V KOPRU

Jožica Ličen

Likovna dela, ki so nastala v 24. mednarodni likovni koloniji Umetniki za Karitas avgusta na Sinjem vrhu pod naslovom **Polno prgišče lepote**, so začela svoje potovanje.

Prva postaja je Pretorska palača v Kopru, kjer jih je z odprtimi rokami sprejela Galerija Insula. Od 9. oktobra do 5. novembra bodo na ogled dela udeležencev, strokovnih sodelavcev in nekaterih darovalcev. Žal nam prav vseh 124 slik ni uspelo razstaviti zaradi prostorske omejitve galerije. Prepričana pa sem, da bo razstavo obiskalo veliko ljudi, saj je v istem prostoru tudi informacijska točka, in gospe, ki sta tam dežurni, sta z veseljem ponudili sodelovanje.

Program odprtja je bil prisrčen. Pozdravil nas je umetniški vodja Insule g. Dejan Mehmedovič, Umetnike za Karitas sva predstavili skupaj z Anamarijo Stibilj Šajn, razstavo pa je odprl naš generalni vikar g. Slavko Rebec, ki se je s prgiščem dobrote besedno poigral in nas pozval k razmisleku. Pika na i je bil nastop domače folklorne skupine Moja mati kuha kafe – in sodelavke Istrske območne Karitas so v tem duhu pripravile domačo pogostitev z olivami, sirom in vinom.

Vesela sem, da ohranjamo stalne pomočnike in dobivamo še nove, saj smo tokratno razstavo razložili, postavili in opremili v manj kot dveh urah. •

Ljubljana

KDO SEM DANES IN
KDO BOM JUTRI

Alenka Petek

V okviru projekta **Gradim sebe, krepim skupnost**, ki ga sofinancira *Ministrstvo za javno upravo*, smo prijavili tudi naše šolanje za svetovanje. Tokratna tema srečanja, ki ga vodi ddr. Stanko Gerjolj, je bila: Kdo sem danes in kdo bom jutri. Kot vselej smo tudi tokrat začeli z uvodnim krogom, kjer je vsak udeleženec povedal, kako je preživel čas od zadnjega srečanja – kaj ga je težilo, obremenjevalo in kaj razveseljevalo.

Novo teme smo se najprej lotili z iskanjem simbola za danes in jutri. Pri izbiri smo imeli vso svobodo. Iska-

li smo seveda simbole, ki so nas najbolj nagovorili in s katerimi smo se lahko najbolj identificirali. Nekateri med nami, ki so v zadnjem času doživeli težke stvari, so izbrali temu primerne simbole. Žalost, občutljivost, prizadetost, veliko preizkušenj, bolezen, vse to se je zrcalilo v simbolih, kot so nežni jesenski listi, bodice, trnje, kostanji in ježice.

Življenje je prepleteno tako s slabimi kot tudi lepimi stvarmi. Od nas pa je odvisno, kako se z njimi spopadamo. Ugotavljamo, da nas negativne izkušnje lahko obogatijo, okrepijo in nam dajo nov zagon. Spoznali smo, da simboli, ki smo jih izbrali za prihodnost, niso nujno lepi. So pa vsekakor simbol nečesa, s čimer se spopadamo in kar bomo v prihodnosti razrešili.

Eden od osnovnih ciljev je zavedanje, ki človeku odpira možnost izbire in s tem prevzemanja odgovornosti za ustvarjanje lastnega življenja. Pomembno je, da znamo preko lastnega zavedanja spoznati in videti, kaj nam povzroča težave in kaj nas razveseljuje. Pomembno je naše doživljanje sebe in sveta okoli nas. S tem ko raziskujemo lastno doživljanje, ozavestimo lastne potrebe in občutke, osmislimo svoje življenjske situacije ter sprejemamo svoje lastne odločitve.

Sledila je meditacija s sprehodom v prihodnost. Najprej smo se namestili v položaj, kjer smo se počutili udobno in sproščeno. Potem smo sledili voditeljevemu glasu in se skoncentrirali na njegove besede ter vodstvo. Umirili smo se na mentalni in čustveni ravni. Misli so nas ponesle v deželo oz. kraj, ki se nam je zdi najlepši, ki nam je predstavljal lepoto. To smo si potem vtisnili v spomin in narisali podobe, ki smo si jih zapomnili.

Nastale so prelepe slike naše prihodnosti. Razstavili smo narisane podobe in na list napisali nekaj pridevnikov, ki so nam prišli na misel, ko smo si ogledovali svojo sliko. Nato so imeli še ostali člani skupine možnost, da so naše pridevnike dopolnili še s svojimi, ki so se jim porodili ob pogledu na posamezno sliko.

Sledilo je branje pridevnikov za vsakega posameznika, ki pa se seveda ni nanašalo na sliko, ampak na konkretno osebo. Oseba, o kateri se je bralo, je vsta-

la. Ostali člani skupine so za posameznika po vrsti brali zapisane besede. Stavek se je začel s: »Ti si ...« Lahko si predstavljate, kako prese-nečeni in začudenjeni smo bili, ko smo o sebi slišali toliko lepih besed.

Naenkrat smo bili namesto narisane slike mi: veseli, igrivi, pisani, cve-toči, razigrani, skrivnostni, osrečujoči, obsijani, mirni,

sproščujoči, topli, zanimivi, čarobni, bogati, čudoviti, prisrčni, prijetni, posebni, enkratni, umirjeni, veseli, umirjeni, sončni, svetli, razigrani, zabavni, bleščeči, iskreni, zadovoljni, pomirjujoči, urejeni, prijazni, ljubeči, umetniški, natančni, polni življenja, rodovitni, mavrični, živi ... Verjetno sem še kaj pozabila. Nato je vsak posameznik izmed pridevnikov, ki so ga označevali, izbral tri, za katere je mislil, da ga najbolje opisujejo, in jih ponovil s stavkom: »Jaz sem ...«

Zanimivo, da smo se kljub preizkušnjam in težkim bremenom, ki jih nosimo, odločili, da smo ljubeči, topli, prijetni, polni življenja, čudoviti, zanimivi, pomirjujoči, veseli, igrivi, umirjeni.

Zopet smo o sebi izvedeli nekaj novih stvari ali pa jih ponovno ozavestili.

V zadnjem delu smo se razdelili v manjše skupine in temo zaključili z opisom slike. Spet smo uporabljali stavke: »Na sliki vidim ...«, »Zanimivo, da ...«, »Na tej sliki se počutim ...« Seveda smo sliki dali tudi naslov. Nato je imel avtor možnost predstaviti sliko in ji izbrati naslov. Na koncu si je vsak izbral molitev za prihodnost, ki smo jo skupaj zmolili. Sledila je sv. maša, v katero smo zajeli povzetek našega celotnega dela. •

maribor

OBLETNICE

20 let VDC Čebela

Hladna jutra že naznanjajo jesen. To je obdobje, ko se naše življenje nekoliko umiri od dela, ko lahko namenimo več časa drug za drugega. Eden takšnih trenutkov je bil prav gotovo oktobrski dan odprtih vrat VDC Čebela. Veseli smo bili vsakega, ki si je vzel čas in prišel med nas. Med naše varovance, ki v Slovenskih Konjicah in okolici pišejo zgodbo že 20 let. Na prireditvi smo se s ponosom spominjali leta 1998, tudi tisti, ki še takrat nismo bili del tega dogajanja. Imamo pa varovance, ki na naše veselje in zadovoljstvo vztrajajo že celih 20 let.

18

Naši začetki segajo v leto 1996, ko se je 1. decembra začel izvajati uvajalni program dnevnega varstva za osem odraslih oseb z motnjo v duševnem in telesnem razvoju. 21. maja 1997 je bil Zavod s sklepom Okrožnega sodišča v Celju vpisan v sodni register, 11. 2. 1998 je bil ustanovljen svet zavoda, potrjen direktor in imenovani so bili drugi organi zavoda. Od tega dne dalje se je izvajalo redno 5-dnevno varstvo za osem varovancev. 1. 10. 1998 pa je bila Zavodu Čebela (danes Zavod Karion) s strani Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in enake možnosti podeljena koncesija za storitve vodenja, varstva in zaposlitve pod posebnimi pogoji za 8 odraslih oseb z motnjo v duševnem in telesnem razvoju. Naša zgodba se je nato nadaljevala v pridobitev koncesije za stanovanjsko skupnost, v kateri so naši varovanci zaživel 11. 1. 2010.

Slovesnost ob 20-letnici Zavoda smo obeležili z zahvalno sveto mašo, ki jo je daroval g. Branko Maček. Program so popestrili naši varovanci in zaposlene, otroci iz Vrtca Slovenske Konjice, Pohorski klatež, Jurij Vodovnik in naša prostovoljka Vera, ki je posebej za ta dogodek pripravila razstavo portretov zaposlenih, ki so se pridružili portretom varovancev.

Hvaležni za to slovesnost in hvaležni za vsak preživet trenutek v teh letih smo s ponosom zakorakali naslednji obletnici naproti.

Karmen Fridrih

Deset let VDC Murenčki

Pri naši hiši je bilo v petek, 21. septembra 2018, veselo. Praznovali smo 10-letnico VDC Murenčki. Sicer naše delovanje sega še dobro leto dlje, vendar smo tokrat obeležili začetek izvajanja dejavnosti na podlagi koncesijske pogodbe, ki smo jo z Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve sklenili marca 2008. Takrat je VDC Murenčki prešel izpod okrilja Nadškofijske karitas Maribor pod Zavod Karion (takrat Čebela dnevno varstvo Karitas).

Ob 10-letnici našega delovanja smo za vse obiskovalce pripravili kratek kulturni program, na katerem so aktivno sodelovali tudi naši uporabniki. Slovesnost smo pričeli s sveto mašo, ki sta jo darovala predsednik Nadškofijske karitas g. Branko Maček in domači župnik g. Rudi Koželnik. V goste smo povabili otroke iz vrtca, da se nam pridružijo pri nastopu, pa flavtistko Nušo Pečenik, sami smo pripravili recital ter seveda glasbo in petje, to imamo radi. Ob 10-letnici sem pripravila Bilten Murenčkovih 10 let, sodelavka Tamara pa je naredila fotozgodbo našega bivanja, dogajanja in aktivnosti v VDC-ju. Potrudili smo se s spominskimi darilci, na zidovih našega VDC pa smo pripravili razstavo fotografij Skozi 10 let do danes.

Seveda nam je hiša dva dni dišala po pecivu, saj smo gostom ponudili sladke specialitete izpod naših marljivih rok.

Govoru g. direktorja Andreja Štesla se je pridružil tudi župan g. Bojan Kirbiš, ki nam je ob tej slovesnosti izročil zahvalno plaketo Občine Starše.

Hvaležni smo za to desetletje lepih, čudovitih in nekaj tudi žalostnih in težkih trenutkov. Veseli smo, da imamo drug drugega, da se imamo radi in gremo skupaj novemu desetletju naproti.

Ko smo te dni pripravljali plakat Naše želje, smo bili vsi v en glas enotni, da želimo nov kombi. Res ga potrebujemo. Ostale

želje so tako skromne, da me je kar stisnilo pri srcu. Imeli bi masažni fotelj, potrebovali bi kak pripomoček za razgibavanje gibalno oviranih, vivo. Želeli bi si nekaj didaktičnih igrač in pripomočkov, ki bi jih lahko uporabljala tudi slepa uporabnica ... Njihova največja želja pa je bila, da bi se še naprej razumeli tako kot do sedaj.

Mirjana Cvetič •

DOM SV. LENARTA – DEMENCI PRIJAZNO OKOLJE

Andrej Sraka

V Domu svetega Lenarta smo v okviru oblikovanja demenci prijaznega okolja pod okriljem Združenja Spominčica marca letos odprli demenci prijazno točko. Osnova za to je Strategija obvladovanja demence v Sloveniji do leta 2020. Le-ta za svoje izhodišče postavlja zgodnjo diagnozo bolezni, dostopnost zdravljenja ter vzpostavitev usklajene podpore osebam z demenco in predvsem njihovim svojcem. Odločili smo se, da tudi mi želimo biti del tega slovenskega projekta.

V mesecu marcu je bila ob prisotnosti predsednice Spominčice odprta Demenci prijazna točka v našem Domu. Predsednica Združenja Štefanija Zlobec je ob tem povedala, da Demenci prijazna točka ponuja predvsem podporo svojcem dementnih, ki še živijo doma. Mnogokrat so svojci brez odgovorov na vprašanja, kako naprej, zakaj njihov ljubljeni počne to in ono, kaj narediti. Demenci prijazna točka je predvsem kraj, kamor svojci pridejo po odgovore, informacije, ki jih lahko potem doma z dementnim bolnikom koristno uporabijo. Obenem pa točka služi tudi informiranju in destigmatizaciji demence v širšem lokalnem okolju z raznimi predavanji, seminarji o demenci za službe, kot so policija, trgovina, banke, knjižnice, občina, CSD ... Kulturni program ob tej priložnosti je popestril domski zbor, udeležili pa so se je tudi predstavniki javnih služb ter stanovalci in zaposleni našega Doma. Dom tako postaja izhodiščna točka v našem lokalnem okolju, kjer se demenco razume, o njej govori in ozavešča v smislu preventive in preprečevanja.

V okviru tedna Alzheimerjeve bolezni smo v Domu sv. Lenarta pripravili tri dogodke. Najprej smo v soboto 8. 9. 2018 organizirali prvi Alzheimer caffe, katerega namen je podpora svojcem in dementnim, da na sproščen način in v medsebojnem druženju izvedo in

delijo informacije o bolezni. Zato smo medse povabili domačinko doc. dr. Milico G. Kramberger, dr. med, spec. nevr., ki je vodja Centra za kognitivne motnje na Nevrološki kliniki Univerzitetnega kliničnega centra v Ljubljani.

V sproščenem vzdušju nam je predstavila to bolezen in spregovorila o preventivi. Sledilo je še nekaj vprašanj in potem druženje ob kavi, pecivu, sadju ter možnost osebne pogovora z zdravnico. Srečanja so se udeležili tako stanovalci kot svojci naših stanovalcev ter ljudje iz lokalnega okolja, ki jih ta tematika zanima ali se jih dotika.

Naslednji dogodek v tednu Alzheimerjeve bolezni je bil 1. dan odprtih vrat Varovanega oddelka (oddelka

za osebe z demenco), ki je potekal v sredo, 19. 9. 2018. Odločili smo se, da odpremo naša vrata vsem ljudem, ki jih zanima življenje stanovalcev na našem oddelku. Veseli smo za vse, ki so prišli, se srečali z nami in delili svoje izkušnje ter se obogatili s kakšnim nasvetom naših zaposlenih.

Na sam dan Alzheimerjeve bolezni, 21. 9. 2018, pa smo se odpravili na Sprehod za spomin. Skupaj s stanovalci z varovanega oddelka, njihovimi svojci in ostalimi stanovalci našega Doma smo krenili po ulicah Lenarta in širšo skupnost vsaj malo ozaveštili o tej bolezni. Ustavili smo se na Radiu Slovenske gorice, kjer so nas prijazno sprejeli in malo povprašali o sami bolezni, o življenju z njo ..., da bi se tako glas o nas in destigmatizaciji bolezni razširil po hribih in dolih Slovenskih goric.

V Domu sv. Lenarta se zavedamo, da življenje z demenco zahteva precej strpnosti in ljubeznivosti, zato želimo biti glas Ljubezni na tem področju za vse, ki nas potrebujejo. •

murska sobota

KER NEKAJ POMENIM!

Anica Kotnik

Povabljena sem bila na strokovno ekskurzijo Škofijske karitas Murska Sobota kot sodelavka v Pomurskem materinskem domu.

Na Hrvaško v Rijeko v hišo hospica potujemo in na Trsat k Mariji romamo, je bilo povedano. Slednje me je zelo pritegnilo. Kot dolgoletna sodelavka na programih hospica v Pomurju in v Sloveniji sem začutila poseben navdih. Bila je to druga sobota v mesecu oktobru, ko se obeležuje svetovni dan hospica in paliativne oskrbe. Letošnje sporočilo ali bolje rečeno moto se glasi: »Ker nekaj pomenim!« Sestra Emanuela, moja prijateljica iz hospica, naj bi bila z nami, a se ji žal ni izšlo. Njena prisotnost bi bila potrebna, sem začutila med potjo, še posebej, ko smo se približevali cilju. Ljudi bi bilo dobro nagovoriti, pripraviti na tovrstno srečanje. Zavedala sem se, da nisem v tej vlogi, pa tudi ni bilo dane priložnosti. Udeleženci na dveh avtobusih iz večine župnijskih Karitas v Pomurju smo se prepustili vožnji in vodenju s strani predsednika Škofijske karitas, g. Jožeta Hozjana, in generalnega tajnika, g. Jožeta Kocipra. Izmenjavala sta se na avtobusih, nas usmerjala k molitvi in petju. K Mariji Pomagaj v Rijeko, kjer se je g. Hozjan v rani mladosti šolal v takratni gimnaziji, nas je še vodila pot. Ob tem je predsednik obujal spomine, povedal, kje je »plakao«.

V Trsatu smo imeli svojo sveto mašo. V zahvalni ka-

nek čas, kraj, srečanje z nekom ... Ker je pomemben. Pomemben, da je slišan, da je v dobri oskrbi, telesni, čustveni in duhovni, da se dostojanstvo človeka pokaže v pravi luči.

Bili smo v hiši hospica. Upam, da z množično prisotnostjo nismo preveč zmotili miru in dinamike. Bili smo zelo prijazno sprejeti s strani osebja in direktorice sestre Daniele. Skozi prezentacijo so se nam predstavili. Deležni smo bili gostoljubja in spoštljivega odnosa, ki ga hospic daje sam po sebi. Na vrtu smo se fotografirali ob mogočni stavbi nekdanje teološke šole, ki je sedaj hospic. Pogled mi je poneslo do oken, misli so mi uhajale k ljudem, ki za njimi bivajo. Ko se je množica umaknila, sem pristopila do sestre Daniele, ji podala roko. Najini duši sta se povezali, sledil je objem, tekle so solze. Draga Daniela, hvaležna sem za dani nama trenutek. Nobeno srečanje ni naključno, midve sva se začutili in bili v tem času in prostoru podarjeni druga drugi. Tvoja predanost poslanstvu, ki ga živiš, je presežna. Mi smo si želeli videti, začutiti morje, ti pa ga gledaš vsakodnevno s tega hribočka, kjer živiš skupaj z umirajočimi. Samo gledaš ...

Ob tem sem sama začutila, da je letošnji moto namenjen tudi sestri Danieli, tudi meni in tebi, ki to bereš, ki se razdajaš za bližnjega, bodisi preko Karitas ali kako drugače. Ker nekaj pomeniš! Dragocen si, in to zelo. Ob vseh pomembnih potrebah za druge ne pozabimo nase, na svoje potrebe. Napolnimo si dušo in telo, poskrbimo zase, da bomo lahko poskrbeli za druge.

Na avtobusu, kjer sem bila prisotna, sem ob priporočilu g. Kocipra z udeleženci podelila svoje zgodbe bivanja v hiši hospica v Ljubljani in spremljanja umi-

rajočih in žalujočih na terenu v obdobju, ko sem bila vključena v skupnost hospica v Sloveniji.

S hvaležnostjo in z lepimi pozdravi vsem, s katerimi sem se kadarkoli srečala. •

rajočih in žalujočih na terenu v obdobju, ko sem bila vključena v skupnost hospica v Sloveniji.

S hvaležnostjo in z lepimi pozdravi vsem, s katerimi sem se kadarkoli srečala. •

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO

KARITAS POMAGA PREŽIVELIM V INDONEZIJI

Jana Lampe

28. septembra 2018 je otok Sulavesi v Indoneziji prizadel uničujoč potres z magnitudo 7,5. Sledil mu je cunami v mestu Palu z valovi, visokimi do 6 metrov. Skoraj 2.000 ljudi izgubilo življenje, mnoge še pogrešajo. Neposredno je bilo ob tej katastrofi prizadetih 650.000 ljudi. Porušenih ali poškodovanih je bilo 67.000 domov družin. Poškodovane so tudi ceste in telekomunikacije. **Preživeli nujno potrebujejo pitno**

vodo, hrano, še posebno za dojenčke in otroke v starosti do 5 let, ustrezno bivališče in odeje, higienске pripomočke, zdravstveno oskrbo in psihosocialno pomoč.

Sodelavci Karitas Indonezije so takoj po potresu prispeli na otok Sulavezi. Pomagajo z najnujnejšo pomočjo v hrani, vodi, zdravstveni oskrbi, z začasnimi bivališči idr. Ob tem peš obi-

skujejo najbolj odrezane kraje, da bi lahko pomagali vsem prizadetim. Na prošnjo Karitas Indonezija je šla na Sulavesi nuditi zdravstveno pomoč tudi ekipa 40 zdravnikov in drugega medicinskega osebja, ki jih je zagotovila Caritas Nemčije.

Karitas Indonezija je prosila vse organizacije Karitas po svetu, da jim pomagamo. Skupaj s Caritas Internationalis so pripravili humanitarni poziv. Slovenska karitas je v ta namen takoj začela zbirati sredstva za pomoč. Vabimo vas k solidarnosti s prebivalci Indonezije v teh težkih trenutkih. **HVALA iz srca.** •

Svoj dar lahko prispevate na:
SLOVENSKA KARITAS
Kristanova ulica 1
TRR (NLB): SI56 0214 0001 5556 761
Sklic: SI00 621
Namen: Potres Indonezija

KARITAS V ALBANIJO PO ODGOVORE O MIGRACIJAH

Jana Lampe

V septembru letos je s strani Slovenske karitas potekal terenski obisk v Albaniji v sklopu projekta *MIND – Migracije.Povezanost.Razvoj.*, ki ga sofinancirata *Evropska unija in Ministrstvo za zunanje zadeve RS*, kot nadaljnja aktivnost po akciji ozaveščanja »Kaj je dom?«. **Namen obiska je bilo na terenu ugotoviti, videti in slišati, kateri so glavni vzroki, da toliko ljudi zapusti Albanijo in odidejo predvsem v države EU, tudi v Slovenijo, v želji po človeka vrednem življenju, in hkrati tudi izvedeti, kaj bi tem ljudem pomagalo, da ne bi bili prisiljeni zapustiti svojega doma.**

Ob tem so bili spremljani tudi projekti, ki jih Slovenska karitas podpira preko dveh dobrodelnih akcij – akcije *Ne pozabimo*, ki je namenjena razvojni in humanitarni pomoči v državah JV Evrope, ter akcije *botrstva za družine Z delom do dostojnega življenja* –, ki revnim omogočata dostojnejše pogoje za življenje. Za izvedbo pomoči v Albaniji skrbi slovenska misijonarka s. Vida Gerkman, ki deluje na območju kraja Gramsh na jugu države. Na terenski obisk smo povabili tudi novinarja, Ksenjo Hočevar s tednika *Družina* in Blaža Lesnika z *Radia Ognjišče*, da bi tudi širše v Sloveniji predstavila razmere v Albaniji in njihovo povezavo z migracijami. Z nami je bila je tudi s. Slavka Cekuta, ki je 11 let delovala kot misijonarka v kraju Elbasan v Albaniji in pomagala otrokom sirotam tudi ob podpori akcije *Ne pozabimo*, danes pa pomaga albanskim družinam iz Kosova v okviru Škofijske karitas Novo mesto.

Skupaj s. Vido Gerkman smo obiskali družine in posameznike po najodročnejših hribovskih vaseh, ki smo jim pomagali preko Karitas. Ljudje tam živijo zelo skromno, večina od nekaj malega, kar pridelajo na zemlji. Nekateri imajo tudi koze ali ovce ter osla za prenašanje tovora, saj asfaltiranih cest ni, so le hribovske poti ... V odročnih vaseh imajo le zunanjo pipo, kamor priteče voda po ceveh iz izvirov. Otroci hodijo tudi po uro in pol daleč peš v šolo, kjer ni šolske malice, tudi doma so mnogokrat lačni. V Albaniji je izobrazba za vse najpomembnejša, saj imajo mladi le z njo možnost priti do poklica in mogoče lepše prihodnosti. Žal mnogi nimajo možnosti zaključiti niti osnovnega šolanja. Lahko rečem, da so razmere v teh krajih podobne afriškimi. Tako blizu nas ... Tam, kjer so ceste in večji kraji, pa so razmere nekoliko boljše.

Mlad moški po imenu Lakushi, ki živi v hribovski vasi in skrbi za svoja onemogla starša, katerim pomaga tudi naša misijonarka, nam je povedal: »*Da preživimo, grem vsako leto za 3 mesece delat v Grčijo, da imamo potem za celo leto za hrano. Želim si, da bi živeli v mestu, da bi imela moja starša bližje do zdravstvena oskrbe, vendar nimam sredstev za to.*«

Srečali smo se tudi s **Florianom Kamrsijem, podpredsednikom Caritas Albania**, preko katere letno pomagajo 5.000 revnim družinam s hrano, zdravili in šolskimi potrebščinami, ki je ob srečanju pojasnil: »*V posameznih mestih je tudi do 70 % aktivnega prebivalstva brezposelnega. Ni možnosti za delo, tudi za tiste, ki imajo izobrazbo. Če pa so dela, so pa večinoma slabo plačana. Do sedaj je že 1,5 milijona Albancev zapustilo domovino in odšlo v evropske države v želji po dostojnejšem življenju.*«

Sestra Slavka Cekuta, ambasadorka projekta MIND, je na vprašanje, kje vidi rešitev za izboljšanje razmer v Albaniji, dejala: »*Potrebna je politika brez korupcije, ki bi gradila na dostojanstvu človeka in na vsestranskem razvoju šolstva, pospeševala razvoj gospodarstva in skrbela za delavna mesta.*« **Slovenska veleposlanica v Albaniji, ga. Lea Stančič**, s katero smo se v času obiska srečali v Tirani, pravi, da je v zadnjem času največji napredek v državi ta, da se je začela reforma pravosodnega sistema.

Učinki pomoči Slovenske karitas preko dobrodelnih akcij Ne pozabimo in Z delom do dostojnega življenja v Albaniji so res veliki. Slovenske misijonarke in sestre domačinke, katerih delo podpira tudi Slovenska karitas, v te razmere najrevnejšim ljudem prinašajo upanje s popravilom in opremo hiš, zdravstveno oskrbo, hrano in šolskimi potrebščinami, omogočanjem dela, in s tem pomagajo ljudem v Albaniji, da lažje preživijo in dostojneje živijo v Albaniji.

Preko **akcije Ne pozabimo**, ki

je namenjena pomoči državam JV Evrope, v Albaniji v sodelovanju z misijonarko s. Vido Gerkman, je bilo podprto delovanje ambulante in nega onemoglih na domu na območju kraja Gramsh in v njegovi okolici, predvsem po odročnih hribovskih vaseh. Lani so sestre z zdravili, plenicami ter z oskrbo pomagale 1.310

Družini s podeželja, ki živi zelo revno in kjer redkokdaj zadiši po hrani, sestre enkrat mesečno pripeljejo moko, testenine, olje.

Na srečanju s slovensko veleposlanico v Albaniji, go. Leo Stančič.

Na obisku na Caritas Albanija.

Na obisku pri družini na vasi, ki je preko Caritas prejela »šporget«.

Žene, ki so vključene v program »Z delom do dostojnega življenja«, pri delu.

ljudem. Z obnovo in nakupom osnovne opreme, kot so štedilniki na drva, pralni stroji, izgradnja kopalnice, pa so pomagale 23 revnim družinam urediti dostojnejše bivališče.

Od leta 2014 dalje Slovenska karitas v kraju Gramsh izvaja tudi **program Z delom do dostojnega življenja**, v katerega je vključenih 14 brezposelnih žensk, ki so s pomočjo slovenskih mesečnih darovalcev dobile delo na misijonu. Dvakrat tedensko opravljajo različna dela, kot so čiščenje prostorov, urejane okolice, delo v zelenjavnem vrtu, pomoč pri kuhanju kosila za 90 revnih otrok dnevno in učna pomoč, pomoč v ambulanti in pri negi na domu. Za svoje delo prejmejo plačilo 50 EUR na mesec, s čimer lahko plačajo osnovne stroške, kot so položnice in šolanje otrok. Za te ženske je to večinoma prvo delo v

Sestre v Gramshu vsak dan pripravijo kosilo 90 socialno ogroženim otrokom, posameznim nudijo tudi učno pomoč – vse ob pomoči žensk iz programa »Z delom do dostojnega življenja«.

*Sestra Slavka ob srečanju z dekleti, s katerimi je delala v Elbasanu, po štirih letih. Tekle so solze ...
Foto: Ksenja Hočevnar*

življenju. Zelo so vesele, da lahko tukaj delajo. Vse si najbolj želijo, da bi bile v program vključene vsaj toliko let, da bi njihovi otroci lahko dokončali šolanje.

Na Slovenski karitas smo veseli, da lahko ob dobroti slovenskih darovalcev tudi mi vsaj malo prispevamo k dostojnejšemu življenju in gradnji toplega doma za ljudi v Albaniji, da ga niso prisiljeni zapustiti. Kaj je DOM? #whatishome.

Kuhinja na podeželju Albanije. Tudi tej družini je Karitas priskočila na pomoč.

Foto: Jana Lampe

Sestra Vida Gerkman pri delu v ambulanti v Gramshu, ki jo podpiramo preko akcije »Ne pozabimo«.

Slovenska karitas s pomočjo v Albaniji pomaga uresničevati tudi **Cilje trajnostnega razvoja**, sprejete s strani Združenih narodov, za skladen ekonomski, socialni in okoljski razvoj na globalni ravni do leta 2030. •

»Pesem mladih je nagovarjala ljubeča srca in odpirala dlani na dobrodelnem koncertu Goriška dlan.«

*»Med preprostimi ljudmi je doma tudi nasmeh.«
Terenski obisk v Albaniji z namenom spremljanja akcij »Z delom do dostojnega življenja« in »Ne pozabimo«.*

Mladost je poživila letošnje seminarje Karitas. Skupaj z »modrostjo« so odkrivali, kako nas odnosi in medsebojno spoštovanje bogatijo, kako slišati drug drugega, vključiti mlade v delo župnijskih Karitas, se zahvaliti in pohvaliti ...

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

Moja Slovenska Karitas:
Karitas
- ljubeča skrb Cerkev za ljudi v stiski.
Glas revnih v družbi.
V službi človekovega dostojanstva.

ISSN 1581-5528

